

PETR HEJNA

ROCKOVÁ POEZIE

doplněná mnoha fotografiemi
i její vizualizací v klipech pod linky

ROCKOVÁ POEZIE

doplněná mnoha fotografiemi
i její vizualizací v klipech pod linky

PETR HEJNA

aneb Cesta do hlubin rockerovy duše

Výběr z textů 1977 – 2020

pro kapely Nemesis, Evino prádlo, 2 Generations,
následnou sólovou a koncertní studiovou činnost
i z éry působení v dětském domově (vlastní koledy)

Moře, láska, smrt... ([klip](#))

Když nad ránem svítá, když slunce jde spát
ve vůni levandule na vřes uléháš
nad hlavou klenba nebe, čistá jak vášně srdce
vzduch chvěje se láskou, sůl po těle máš

Čas vleče se líně, čas ubíhá
kolik ho zbývá asi nám

Na křídlech racků stoupá, jak Ikaros naše touha
být stále, být tu navždy v žhavém objetí
Sonáty lásky cikád s přílivem splývají
jak těla na skaliskách v touhy zajetí

Den pomalu končí, den co život nám dal
zas o den blíž jsme smrti, den, který za to stál

Když v bolesti noci strach ustoupí snům
tvář hřeje, tvář hladí, vzpomínek žár
Stín oliv nás chladí, zázraky barev moře
z přístavu beznaděje loď vyplouvá

Touha žít je mocná, láska není hřích
žít navěky láskou, není marný cíl

Tak jako tvé tělo, příboj moře mám rád
tak jako tvá duše, zní mi ve strunách
tvá víra, tvá touha, že vše nekončí
krása moře neskutečná té tvé přísluší

Zrozeni z prachu, stanem se popelem
v zátoce naší splní se náš sen

Dík za sladké noci

([klip](#))

Schoulená tiše spící v měsíčních peřinách
na dotek mého těla zdáš se tak nevinná
tvůj dech jak vánek lehký, jak vlákno pavoučí
čas noci, kdy tíha padá v tvé sladké blízkosti

Do strachu děsů noci v temnotách vyjí vlci
dotek tvůj tu hrůzu zahání

Pod křídly andělů dvě duše osamělé
v tělech, kde hříchy mládí již dávno zavál prach
po chvilkách lásky čisté teď spánek konejší
čas noci, čas milování, čas touhy a nadějí

Děkuji, má lásko, za chvíle objetí
za teplo v chladu světa kdes mi vším

Morfeus bloudí krajem, když Hypnos snesl klid
v hlubinách Země láva vaří, jak krev v žilách kлокotá
možná je někde peklo – a věřím, že snad i ráj
čas noci, snů a bdění d'ábla i Boha se dotýká

Děkuji Pane – ač tonu v pochybách
za dar, co mne tak něžně objímá
za den, co tehdy svedl nás
za noc, co přijde dneska zas

Děkuji – za tebe...

Dny s mou láskou ([klip](#))

Ve vůni letní trávy slyším tvůj smích
ve válce duše s tělem pláč krátce ztich
v mrazivých nocí chladu krbu a lásky žár
a s kočkou na polštáři zlých snů jen pár

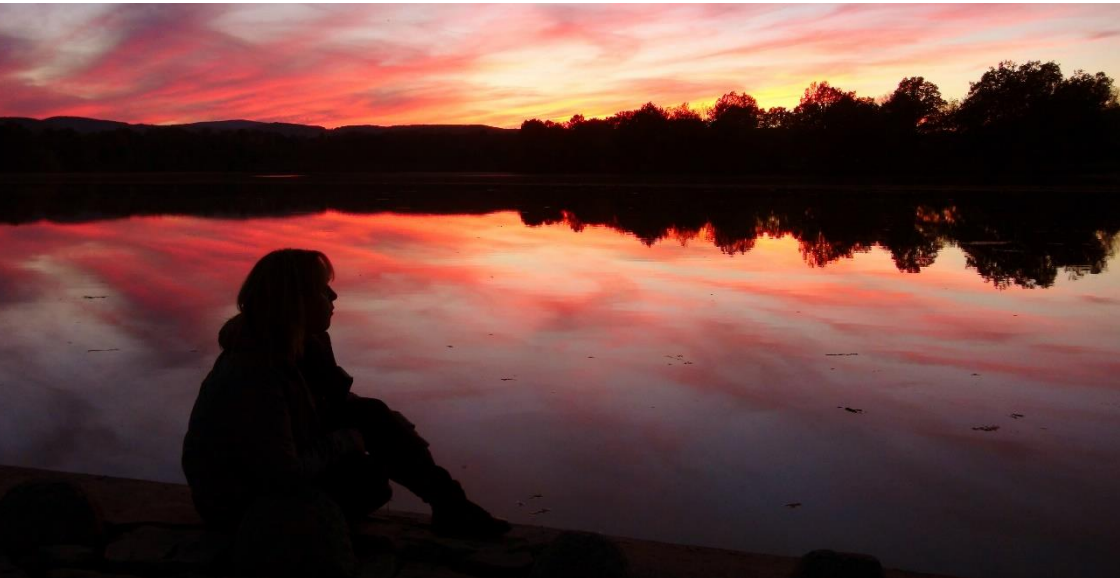
Kráčí bez zvuků kroků roky
mládí jen mlha mizící
stáří jako had se plíží
bolest těla zraněnou duši tíží

V podzimních barvách listí myšlenky šedé
nad prvním květem jara srdce se chvěje
noc černá, ráno bílé, vyhaslé vzpomínky
za oknem nejistota, trn v růži ukrytý

Jak vlákno pavoučí tenká je žití niť
plíživé obavy jak z mysli vypudit
vůkol jen špína světa, vůkol jen lidská zášť
těžko to duše snáší, ochraňuj Bože nás!

Ve vůni letní louky hledej svůj smích
ve spleti květů růží princezna spí
v mrazivých nocí chladu sálá dál lásky žár
a s kočkou pod peřinou pláč utichá

Svítání

([klip](#))

Noc temná končí, den přichází
čas vlků, snů a strachu obchází stín
na hroby padá rosa, křik v korunách
svítání pláč mírní v kapkách pavučin

Sám vprostřed noci, rán nadějí
pod klenbou nebeskou duše Bohu blíž
noc temná končí, noc již ztrácí moc
zbloudilá duše neprosí o pomoc

Sám na prahu ráje, sám v pekelném reji
jen nad hlavou hvězdy teď srdce mé hřejí
Sám na konci světa, sám na Bourbon Street
sám uprostřed ghetta, sám nechtěl bych žít

Svítá v dálavách, paprsek hladí tvář
svítá a strach padá, ač blízká je smrti tvář

Svítá i v myšlenkách, ruka tvá když svírá mou
cítím tvůj něžný dech, víru a lásku tvou

Noc lásky končí, den uspává
čas touhy, snů a vášní, andělů chór
na růže rosa padá, zpěv v korunách
svítání stírá pláč zbytků nočních mūr

S tebou této noci, rán nadějí
pod klenbou nebeskou oba Bohu blíž
Noc vášně končí, noc, opojná noc
a duše zlomené neprosí o pomoc

Já nevím...(klip)

Já nemám přání bláznivá
jen hledám, jak žít se v klidu dá
sto nocí, sto roků samoty, marně přemítám
půl žití vzal mi, vzal mi snad d'ábel sám

Já nemám recept na štěstí
já nevím, jak zbavit bolesti
strachu a úzkosti mé blízké trpící
ty, které miluji, ty v zázrak věřící

Proč tolik strádání hrůzu mi nahání
kam štěstí zmizelo, kam as se podělo
těžké je uvěřit, že Bůh to dopouští
těžké je smířit se s tou lidskou bolestí

Já nevím, nevím co s tím
já trpím, že nevím co s tím
já nevím, nevím co s tím
já trpím, že nevím co s tím
Já nevím!

